

[J. S. Foget.]

den højtærede Minister citerede Landsdommer Skadhauge. Altsaa, Ministeren erklærer, at der findes „Ben“, at der uddeles „Ben“, og Dommerne erklærer, at de bliver afhængige af disse „Ben“. Saa har vi dog klart faaet fastslaaet, at Systemet bruges, og naar Ministeren her nægter at oplyse over for Tinget, hvilke „Benene“ er, saa synes jeg, det er meget urigtigt. Det maa i Offentlighedens Interesse kræves, at det oplyses, hvad Ministeren sigter til, og maa jeg minde om

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er udløbet.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Det kan kun glæde mig, at det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel nu er løbet fra sin Paastand i Gaar om, at hvis man overlod til Rigsdagen at afgøre, hvad der var grundlovsstridigt, saa var det ligegyldigt, om man havde udformet, hvordan Grundlovsændringer skulde foregaa. Nu er det ærede Medlem dog klar over, at det har sin Betydning, at Rigsdagens Medlemmer skal følge Grundloven, og at det derfor ikke er uden Værdi, at man har Regler for, hvordan Grundlovsændringer skal foregaa. Det er ogsaa klart, at det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel har stemt for en Bestemmelse om Domsmand, som laa uden for Grundloven, gjort det, fordi det var fornuftigt, men i og for sig uden juridisk Hjemmel.

Den højtærede Justitsminister vil tilsyneladende mene, at man kan stemme for en Lov, selv om den juridisk er grundlovsstridig, hvis blot de politiske Forhold taler for den. Denne Betragtning forekommer mig lidt farlig. Der maa selvfølgelig gøre sig en juridisk moralsk Betragtning gældende, og alle Forhold skal tages med i Betragtning, det er naturligt, at Rigsdagen fortolker Grundloven under Hensyn til Helheden. Men det vil være urimeligt, hvis man af partipolitiske Hensyn kunde bryde Grundloven, og jeg har forstaaet Ministeren saadan, at dette heller ikke er Mening.

Justitsministeren (Steincke): Jeg kan ikke anerkende det ærede Medlem Hr. Victor Pürschels Fortolkning af mit Svar.

Til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget vil jeg sige, at det kan efter Omstændighederne være vanskeligt, forfærdelig vanskeligt, at se, hvad der er grundlovsstridigt,

men det vil paa den anden Side være meget sjældent, at man ikke kan se, om en Lov er grundlovs-mæssig eller ej. I øvrigt kan jeg ikke se, at man rent teoretisk kan komme videre med en Fortsættelse af denne Diskussion.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget vilde have Anklagemyndighedens Afgørelser indanket for Appelretten, med andre Ord, han vil have Justitsministerens Afgørelser indanket for Appelretten. Dette er noget helt nyt, og jeg beklager naturligvis, at det kommer frem paa et saa sent Tidspunkt, for det forandrer jo helt de statsretlige Forhold. Forholdet er i Øjeblikket dette, at enkelte Sager kan være henlagt til en Minister til endelig Afgørelse, og saa har Afgørelsen samme Betydning og Værdi som en Højesteretsdom, den kan ikke ændres, det er færdigt. Men i de fleste Tilfælde sorterer Anklagemyndigheden og Justitsministeren i sin Afgørelse virkelig under de almindelige Domstole, hvis han begaar noget ulovligt. Hvorfor han skulde have den særlige Cadeau at komme for Appelretten i Stedet for en Underret, ved jeg ikke, men jeg skal naturligvis overveje det.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget er undertiden noget tungnem i sin Opfattelse, navnlig naar han ikke saa gerne vil forstaa. Der er ingen, der har sagt, Dommerne heller ikke, at de var afhængige af Regeringen, fordi de havde „Ben“. Regeringen eller dens enkelte Medlemmer har heller ikke sagt det. Der er hidtil ikke andre Medlemmer af det høje Ting, der har sagt det direkte, end det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, og det kan jeg jo ikke forbyde ham. Nej, det, der har været Tale om, har været noget helt andet, nemlig Følgen, hvis Stillingen i Appelretten skulde gøre Dommerne afhængige, hvad jeg ikke synes, og hvad Dommerne i Almindelighed formentlig heller ikke mener. Hvis det skulde gøre dem afhængige, maatte de jo være afhængige i Forvejen, paa Grund af de forskellige „Ben“ og Stillinger, de i øvrigt har. Det er ikke rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. J. S. Foget siger, at jeg nægter at oplyse, hvilke „Ben“ Dommerne har — men jeg gaar virkelig ikke med alle Dommernes „Ben“ i Hovedet. Jeg har erklæret mig villig til at oplyse det, hvis Udvalget maatte ønske det, og den Oplysning, der saa bliver givet, bliver udtømmende og rigtig.

Lad mig slutte med at sige — det er jo det heldigste, man overhovedet kan, og et meget sjældent indtræffende Tilfælde: